Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ: τὸ κράτος νέου τύπου

Πῶς γεννήθηκε πρὶν 35 χρόνια

Ἡ ἡμερομηνία ποὺ ἀναγράφεται στὸ ἐθνικὸ ἔμβλημα τῆς Γιουγκοσλαβίας ἀναφέρεται σ' ἕνα γεγονὸς ποὺ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἀποφασιστικὸ γιὰ τὴν ὅλη ἐξέλιξή της. Τὴ μέρα αὐτή, στὶς 29 Νοεμβρίου 1943, στὴ μικρὴ ὀρεινὴ πόλη Γιάϊτσε, στὴν καρδιὰ τῆς χώρας ποὺ βρισκόταν τότε κάτω ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῆς φασιστικῆς Γερμανίας καὶ τῶν δορυφόρων της, συνῆλθε τὸ Ἀντιφασιστικὸ Συμβούλιο Ἐθνικῆς Ἀπελευθέρωσης τῆς Γιουγκοσλαβίας, τὸ ἀνώτερο ἀντιπροσωπευτικὸ σῶμα ὅλων τῶν δυνάμεων ποὺ μάχονταν τότε γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση.

Στὴν καρδιὰ τῆς ὑποδουλωμένης Εὐρώπης, δημιουργήθηκε τὴ μέρα αὐτὴ ἕνα κράτος νέου τύπου, ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν ἐπιτροπῶν ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης ποὺ σὰν ὑπεύθυνες τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας εἶχαν ἤδη ἱδρυθεῖ σ' ὅλα τὰ κατεχόμενα ἢ τὰ ἀπελευθερωμένα γιουγκοσλαβικὰ ἐδάφη καὶ ποὺ ταυτόχρονα στηριζόταν σὲ ἕνα ἰσχυρὸ ἐπαναστατικὸ στρατὸ 300 χιλιάδων μαχητῶν, χωρισμένων σὲ 26 τακτικὲς μεραρχίες καὶ σὲ περισσότερες ἀπὸ 100 ὁμάδες παρτιζάνων.

Μπροστὰ στὴ συνέλευση 146 ἀντιπροσώπων ἀπὸ ὅλη τὴ χώρα, πρόεδρος τῆς ὁποίας ἦταν ὁ ἐπιφανὴς δικηγόρος δρ. Ἰβὰν Ριμπάρ, ὁ ἀνώτατος διοικητὴς Γιόζιπ Μπρὸζ Τίτο ἔκανε τὸν ἀπολογισμὸ τῶν ἀποτελεσμάτων δυόμισι χρόνων ἀγώνα καὶ ἔξέθεσε τὶς προοπτικὲς γιὰ τὸ μέλλον.

Μετὰ τὸν ἀπολογισμὸ πάρθηκαν οἱ σχετικὲς μὲ τὸ λαϊκὸ καὶ ὁμοσπονδιακὸ χαρακτῆρα τοῦ νέου κράτους ἀποφάσεις καὶ ἐκλέχτηκε ἡ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀπελευθέρωσης τῆς Γιουγκοσλαβίας, πού, σὰν ἐκτελεστικὸ ὄργανο, θὰ διηύθυνε ὅλες τὶς ἐσωτερικὲς καὶ ἐξωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς χώρας καὶ θὰ τὶς ὁδηγοῦσε στὴν πλήρη της ἀπελευθέρωση.

Ἡ πράξη ἵδρυσης τῆς νέας Γιουγκοσλαβίας συμπληρώθηκε κάτω ἀπὸ τὴν ἀσφαλῆ προστασία τῶν μονάδων τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ, ποὺ σὲ πλήρη ἑτοιμότητα, κατεῖχαν ὅλες τὶς θέσεις τῶν γειτονικῶν λόφων, μέσα σὲ μιὰ μόνο νύχτα.

ΗΤΑΝ ΕΤΟΙΜΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ἡ πράξη ὡστόσο αὐτὴ εἶχε προετοιμαστεῖ ἀπὸ μιὰ ὁλόκληρη περίοδο ἐπαναστατικῆς προσπάθειας ποὺ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα εἶχε ἐγκαινιάσει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς μοναρχικῆς δικτατορίας τῆς παλιᾶς Γιουγκοσλαβίας μὲ στόχο τὴ δημιουργία, μὲ τὴ σύμπραξη ὅλων τῶν προοδευτικῶν καὶ πατριωτικῶν δυνάμεων συνενωμένων σὲ ἕνα Πατριωτικὸ Μέτωπο, ἑνὸς πλατειοῦ προγράμματος ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπελευθερωτικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐκδημοκρατικοποίηση τῆς χώρας.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐνισχύθηκε ἰδιαίτερα στὶς παραμονὲς τοῦ πολέμου ὅταν ὁ Γιόζιπ Μπρὸζ Τίτο ἐνέλαβε τὴν ἡγεσία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ καθορίστηκε πλήρως ἡ στρατηγικὴ τῆς προετοιμασίας τῶν ἀποφασιστικῶν γεγονότων ποὺ ἤδη διαβλέπονταν στὸν ὁρίζοντα.

Ἔτσι, τὴ στιγμὴ τῆς ναζιστικῆς ἐπίθεσης τοῦ 1941, ὅταν τὸ τότε γιουγκοσλαβικὸ καθεστὼς παραδόθηκε στὸν ἐχθρὸ καὶ τὰ περισσότερα μάλιστα στελέχη του τέθηκαν στὴ διάθεση τῶν κατακτητῶν οἱ νέες ἐπαναστατικὲς δυνάμεις εἰσέβαλαν στὴν σκηνή, πυροδότησαν τὴν ἐπανάσταση καὶ ἀνέλαβαν τὴν πλήρη εὐθύνη γιὰ τὶς τύχες τοῦ ἔθνους.

Στὴ διάρκεια τοῦ τετράχρονου ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τὸ γιουγκοσλαβικὸ ἔδαφος ὑπῆρξε γιὰ τὴ ναζιστικὴ Γερμανία καὶ τοὺς συμμάχους της ἕνα μόνιμο μέτωπο ποὺ τοὺς ἐπέφερε βαρύτατες ἀπλώσεις. Στὴ διάρκεια τῶν χρόνων αὐτῶν ἕνας στοὺς ἑνέα Γιουγκοσλάβους ἔχασε τὴ ζωή του κι ἡ χώρα, σὲ μεγάλα της μέρη, καταστράφηκε.

Τέτοιες ἀπώλειες, ἀποτελοῦν τὴν καλύτερη ἀπόδειξη τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγώνας συγκλόνισε τὶς λαϊκὲς μάζες, ποὺ μπῆκαν στὸν ἀγῶνα αὐτὸ σὲ σημαντικὸ βαθμὸ προπαρασκευασμένες γιὰ νὰ ἐπιβάλουν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας, τὴν θέλησή τους σ' ὅ,τι ἀφοροῦσε τὴν μελλοντικὴ δημοκρατικὴ καὶ κοινωνικὴ τάξη. Κι' αὐτὸ εἶναι ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὁδήγησε τὴν Γιουγκοσλαβία πρὸς τὴν ἐξέλιξη ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴν ὅλο καὶ πιὸ πλήρη ὑλοποίηση τῆς ἰδέας ὅτι οἱ λαοὶ της πρέπει νὰ κατευθύνουν οἱ ἴδιοι τὶς τύχες τους.

ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Στὰ πρῶτα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση χρόνια, ἡ γιουγκοσλαβικὴ ἐπανάσταση προχώρησε σὲ ἕνα ἀσυνήθιστο βῆμα: ἐγκαθίδρυσε τὴ λαϊκὴ ἐξουσία καὶ ἐθνικοποίησε τὰ μέσα παραγωγῆς. Δὲν ἔμειναν ὅμως ἐκεῖ. Οἱ πλατιὲς μάζες ποὺ στήριξαν τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα δείχτηκαν ἕτοιμες καὶ ἱκανὲς νὰ πάρουν ἄμεσα τὴν εὐθύνη τῶν περιπλοκῶν καθηκόντων ποὺ ἐπέβαλε ἡ οἰκοδόμηση τῆς μεταπολεμικῆς Γιουγκοσλαβίας.

Πράγματι ἐπέτρεψε στὴν πολιτικὴ καθοδήγησή τῆς νέας Γιουγκοσλαβίας νὰ εἰσαγάγει, μετὰ ὡρισμένα χρόνια, τὴν ἐργατικὴ αὐτοδιαχείριση, πρῶτα στὴν οἰκονομία καὶ στὴ συνέχεια σ' ὅλες τὶς ὑπόλοιπες δραστηριότητες ἔτσι ὥστε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ἐγκαινιασθεῖ ἡ διαδικασία τῶν ἐπαναστατικῶν μετασχηματισμῶν ποὺ στρέφονται πρὸς τὴν δημιουργία μιᾶς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας. ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ διαχειρίζονται τὰ ἄτομά τους καὶ τοὺς καρπούς τῆς ἐργασίας τους.

Μὲ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1974 τέθηκαν οἱ βάσεις τῆς κοινωνίας αὐτῆς. Ἀπὸ τοὺς αὐτοδιαχειριστικοὺς πυρῆνες ποὺ λειτουργοῦν σὲ κάθε τόπο κατοικίας καὶ δουλειᾶς τοῦ λαοῦ, ξεκινοῦν οἱ ἁρμοδιότητές του νὰ ἀποφασίζει ἄμεσα ἢ μέσω τῶν ἀντιπροσώπων του, πάνω σ' ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν πολιτική.

Χάρη στὴν ὕπαρξη αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος κι' αὐτῆς τῆς εὐθύνης τοῦ λαοῦ, πρῶτα—πρῶτα στὰ ἐργοστάσια καὶ στὶς ἐπιχειρήσεις ὅπου ἐργάζονται καὶ στὴ συνέχεια εὐρύτερα, δημιουργήθηκαν νέες κινητήριες δυνάμεις, ποὺ ἀποτελοῦν παράγοντες ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἐκδημοκρατικοποίησης τῆς χώρας στὸ σύνολό της.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ: ΑΝΟΔΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Χάρη στὶς δυνάμεις αὐτὲς, ἡ Γιουγκοσλαβία μπόρεσε στὴ διάρκεια τῶν τριῶν τελευταίων δεκαετιῶν, νὰ βγεῖ ὁριστικὰ ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ καθυστέρηση στὴν ὁποία βρισκόταν καὶ εἶναι σήμερα μιὰ χώρα μέσης ἀνάπτυξης μὲ ἰσχυρὴ βιομηχανία, ἐκσυγχρονισμένη γεωργία καὶ ὑψηλὸ ἐπίπεδο ἐκπαίδευσης.

Παράλληλα ἀναπτύχθηκε ἕνα νέο πολιτικὸ σύστημα ποὺ στηρίζεται σὲ μεγάλο βαθμὸ στὶς δραστηριότητες τῆς βάσης. Ἔτσι τὸ ἀντιπροσωπευτικὸ σύστημα ποὺ ἐξασφαλίζει τὶς αὐτοδιαχειριστικὲς ἀποφάσεις σ' ὅλους τοὺς τομεῖς δραστηριότητας καὶ στὸ σύνολο τῆς πολιτικῆς δομῆς, ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς κοινότητας, ὡς τὸ ἐπίπεδο τῆς ὁμοσπονδίας, περιλαμβάνει σήμερα 2 ἑκατομμύρια ἄτομα, ἕναν δηλαδὴ στοὺς πντε ἐνήλικες Γιουγκοσλάβους.

Ὅπως ἀκριβῶς στὴ διάρκεια τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου ἡ Γιουγκοσλαβία ἔπαιρνε σὰ σημεῖο ἐκκίνησής της τὰ ἀναφαίρετό της δικαίωμα νὰ διαμορφώσει ἡ ἴδια τὸ μέλλον της, ἔτσι καὶ σήμερα, σὰν μέλος τοῦ κινήματος τῶν ἀδεσμεύτων, ἀπαιτεῖ νὰ ἀναγνωρισθεῖ τὸ δικαίωμα αὐτὸ σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. Βλέπει στὴν αὐτοδιάθεση τῶν λαῶν καὶ στὴν ἰσότιμη συνεργασία τους. Τὸ μόνο δρόμο γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς διευθέτησης τῶν ὅλο καὶ πιὸ περίπλοκων προβλημάτων τοῦ σύγχρονου κόσμου σὲ μιὰ βάση δημοκρατικὴ καὶ ἀνθρώπινη, σὲ μιὰ βάση ποὺ ἤδη ἀφεαυτῆς ἀνοίγει προοπτικὲς μιᾶς εἰρηνικῆς ἐξέλιξης καὶ ἑνὸς πιὸ εὐτυχισμένου γιὰ τὸ σύνολο τῆς ἀνθρωπότητας μέλλοντος.

Ἡ ἱστορικὴ ἡμερομηνία ποὺ εἶναι γραμμένη στὸ ἐθνικὸ ἔμβλημα τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας σὰν ὑπενθύμηση τῆς μέρας ποὺ ἱδρύθηκε ἡ τελευταία, στοὺς δύσκολους καιροὺς τοῦ πολέμου ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς λαοὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας τὸ αἰώνιο σύμβολο τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι οἱ μόνοι κύριοι τῆς τύχης τους καὶ γιὰ τὴν ἀναγνώριση τοῦ ἰδίου δικαιώματος γιὰ τοὺς ἄλλους λαούς.

ΑΡΙΘΜΟΣ 14.178

—Περίληψις τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 262)7.10.1978 Προγράμματος Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ Ἐνυποθήκου ἀκινήτου Διαμερίσματος—Γραφείου τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Μιχαὴλ Χριστοδουλοπούλου, κατοίκου Πατρῶν (Μαιζῶνος 124).

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ κατοικοεδρεύων ἐν Πάτραις (Παντανάσσης 48—Κορίνθου) ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλοποιῶ ὅτι, τὴν δεκάτην ἑβδόμην (17ην) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τοιαύτης τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐνώπιόν μου ἢ ἐνώπιον παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς ἐνταῦθα θα καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κορίνθου καὶ Παντανάσσης ἀρ. 48 κειμένης πολυκατοικίας, τῇ ὁδηγούσῃ εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας ταύτης, ἔνθα τὸ Συμβολαιογραφεῖον μου, ἰδιοκτησίας Ἀθανασίου Παν. Λάφη καὶ Χρυσῆς συζύγου Ἀθανασίου Λάφη, κατοίκων Πατρῶν, συνήθη τόπον πλειστηριασμῶν, ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἡ κάτωθι ἀκίνητος περιουσία τῆς νομῆς, κυριότητος καὶ κατοχῆς τοῦ καθ' οὗ ὀφειλέτου Νικολάου Μιχαλάτου τοῦ Γερασίμου, καὶ τῆς Ἑλένης, κατοίκου Πατρῶν (Λόντου 76), δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27368)73 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀνδρέου Παπανδρεοπούλου νομίμως μεταγεγραμμένου εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Πατρέων ἐν τόμῳ 994 καὶ ἀριθμῷ 203125 καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 23946)72 πρᾶξιν τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφου Πατρῶν περὶ ὁροφοκτησίας, νομίμως μεταγεγραμμένης εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Πατρέων ἐν τόμῳ 362 καὶ ἀριθμῷ 67092, ἤτοι ἓν διαμέρισμα — Γραφεῖον ὑπὸ στοιχεῖον ἕνα — ἕνα (1—1) κείμενον εἰς τὸν ἡμιϋπόγειον ὄροφον πολυορόφου οἰκοδομῆς, κειμένης ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Γούναρη καὶ Λόντου ἀρ. 76, μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν οἰκοπέδου τῆς αὐλῆς καὶ περιοχῆς ἐκτάσεως μ.τ. 190,59 καὶ συνορευομένης γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν Λόντου ἀρ. 76, δυτικῶς μὲ ἰδιοκτησίας Σοφίας Βαλαώρα καὶ Ζωῆς Γεωργίου, ἀρκτικῶς μὲ ὁδὸν Γούναρη καὶ μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ἰωάννου Ἀδαμοπούλου, καὶ ὅπερ διαμέρισμα ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς δωματίου, ὅπερ εἶναι διηρημένον εἰς δύο, χρησιμοποιούμενον διὰ γραφεῖον ἔχει ἐπιφάνειαν μ.τ. 21,60, ὄγκον μ.κ. 7.000, σύνολον ἰδιοκτήτου ὄγκου 76,20 καὶ ποσοστὸν ἀδιαιρέτου ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου 19,10)οοο καὶ συνορεύει γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν Λόντου, δυτικῶς μὲ κλιμακοστάσιον, ἀρκτικῶς μὲ ἀποθήκην ἡμιϋπογείου ὀρόφου καὶ μεσημβρινῶς μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1 διαμέρισμα τοῦ ἡμιϋπογείου ὀρόφου καὶ μετὰ παντὸς παραρτήματος καὶ συστατικοῦ. Ἐξετιμήθη δὲ τὸ ἄνω διαμέρισμα — Γραφεῖον κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν 250.000 καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1759)78 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν ἀντὶ δραχμῶν 400.000. Εὑρίσκεται δὲ τοῦτο ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ὀφειλέτου συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ ἀκινήτων. Ὅτι τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις (Ἐλευθ. Βενιζέλου 45 καὶ Ι. Πισματζόγλου 18) ἑδρευούσης Ἀνων.ύμου Τραπεζικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰονικὴ καὶ Λαϊκὴ Τράπεζα Ἑλλάδος Α.Ε», νομίμως ἐκπροσωπουμένης, ἐκτελούσης τὴν ὑπ' ἀριθ. 132)1978 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν καὶ δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ ἄνω καθ' οὗ ὀφειλέτου, συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ αὐτῷ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7122)18.4.78 ἔκθεσιν ἐπιδόσεως τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Χριστοδουλοπούλου, ἤτοι 1) Δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον δραχμὰς 140.000. 2) Διὰ τόκους μέχρις 17.4.78 δραχμὰς 18.100, 3) δι' ἔξοδα διαμαρτυρικῶν δραχμὰς 724, 4) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχμὰς 3.650, 5) διὰ σύνταξιν ἐπιταγῆς κ.λ.π. δραχμὰς 8.350, ὡς καὶ δραχμὰς 750 διὰ σύνταξιν τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντολῆς. Τιμὴ πρώτης προσφορᾶς προσφέρει τὸ 1)2 τῆς κατὰ τὴν κατάσχεσιν γενομένης ἐκτιμήσεως, ἤτοι προσφέρει δραχμὰς 125.000 καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1759)78 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, προσφέρει δραχμὰς 200.000. Ὅτι τὸ ἄνω Γραφεῖον βαρύνεται δι' Ὑποθηκῶν — Προσημειώσεων ἤτοι 1) Ἐν τόμῳ 362)67192 εἶναι ἐγγεγραμμένοι α) ἀπὸ 8.11.72 προσημείωσις ὑπὲρ Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ δρχ. 500.000, 6) ἀπὸ 20.1.76 προσημείωσις ὑπὲρ Ἐμπορικῆς Τραπέζης διὰ δρχ. 500.000, γ) ἀπὸ 18.5.77 προσημείωσις διὰ δρχ. 220.000 ὑπὲρ τῆς «ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ Α.Ε.» 2) ἐν τόμῳ 393)72209 α) ἀπὸ 9-6-77 προσημείωσις ὑπὲρ τῆς «ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ Α. Ε.», διὰ δραχμὰς 80.000 6) ἀπὸ 27.2.78 προσημείωσις ὑπὲρ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης διὰ δρχ. 700.000, γ) ἀπὸ 7.7.78 προσημείωσις ὑπὲρ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης διὰ δρχ. 1.500.000, δ) ἀπὸ 6-9-78 προσημείωσις διὰ δρχ. 400.000 ὑπὲρ τῆς ἐν Ἁγίῳ Νικολάῳ Λεύκας Πατρῶν «Ο.Ε. Ζήσιμος Πανταζόπουλος». Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ἀρχόμενος τὴν 10ην π.μ. ὥραν τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1978 ἔτους. ἡμέραν Κυριακὴν, περατοῦται τὴν 12ην μεσημβρινὴν τοιαύτην τῆς ἰδίας ἡμέρας. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα καὶ ἀφοῦ προηγουμένως γίνῃ τρεῖς φορὰς πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν, διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου κήρυκος τῇ ἐντολῇ μου. Ἕκαστος τῶν παρόντων καθ' ὅσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν δικαιοῦται νὰ πλειοδοτήσῃ. Τὸ τίμημα θὰ καταβληθῇ ὁλόκληρον τοῖς μετρητοῖς νομίμως καὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Περίληψις δὲ τούτου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐν Πάτραις ἐκδιδομένης ἡμερησίας Ἐφημερίδος «Η ΗΜΕΡΑ». Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγοραστὰ ὅπως ἀφοῦ προηγουμένως, λάβωσιν γνῶσιν τῆς καταστάσεως τοῦ πλειστηριαζομένου ἀκινήτων τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας, τῶν πλειστηριακῶν τίτλων καὶ παντὸς ἄλλου τίτλου καὶ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Προγράμματος πλειστηριασμοῦ, προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ ἐν τῷ ὁριοθέντι τόπῳ πλειστηριασμοῦ καὶ πλειοδοτήσωσιν. Ὁ ὑπερθεματιστὴς βαρύνεται μὲ τὰ κηρύκεια δικαιώματα, νόμιμα ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ποσοστὰ καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ Ταμείου Νομικῶν. Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πάτραις σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑνάτην (29ην) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1978 ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ δευτέρῳ ὀρόφῳ τῆς ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κορίνθου καὶ Παντανάσσης ἀρ. 48 κειμένης πολυκατοικίας, δι' ὃ εἰσπραχθήσονται διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 500 καὶ ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν (Τ. Σ.)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΡ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
Δρ Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἑρμοῦ
Τηλέφωνα: 222.600, οἰκίας 222-922

Η «ΕΚΛΟΓΗ» ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ἄλλαξε τὸ «προσωπεῖο» τῆς δικτατορίας στὴ Βραζιλία

Ἀλλὰ ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ καὶ οἱ διωγμοὶ συνεχίζονται

ΚΥΒΕΡΝΑ ΤΟ «ΔΙΔΥΜΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ»

ΠΑΡΙΣΙ (Ἰδ. Ὑπ.). Ἡ ἐκλογὴ —ἢ μᾶλλον ὁ διορισμός— τοῦ στρατηγοῦ Ζοάο Μπατίστα Φιγκουεϊρέντο, στὴ θέση τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βραζιλίας, γράφει ἡ παρισινὴ «Λὲ Ματὶν», δὲν προκάλεσε κανενὸς εἴδους ἔκπληξη. Κανεὶς στὴ Βραζιλία, δὲν εἶχε πάρει στὰ σοβαρά, τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ «ἀποστάτη» τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος «Ἀρένα», Μαγκαλάες Πιντο. Οὔτε καὶ πίστεψε ποτὲ κανείς, στὴν πιθανότητα νὰ νικήσει ὁ ὑποψήφιος τοῦ Δημοκρατικοῦ Βραζιλιανοῦ Κινήματος, τοῦ μοναδικοῦ κόμματος τῆς ἀντιπολίτευσης, στὸ ὁποῖο ἔχει ἐπιτραπεῖ ἡ λειτουργία, στρατηγὸς Ἐουλὲρ Μπέντες Μοντέϊρο.

Σήμερα ὅμως οἱ κυβερνητικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ κύκλοι τῆς Βραζιλίας διακατέχονται ἀπὸ ἔντονη ἀνησυχία. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα γιατὶ ἡ «ἐκλογὴ» αὐτὴ — ἀπὸ ἕνα κολλέγιο 587 ἐκλεκτόρων — ἔγινε σὲ μιὰ πολὺ περίεργη στιγμή. Ἀρχικὰ εἶχε προβλεφθεῖ γιὰ τὶς 15 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπόμενου χρόνου δύο περίπου μῆνες μετὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου Κογκρέσσου ποὺ ἔγινε στὶς 15 Νοεμβρίου 1978. Αὐτὸς ποὺ θέλησε ὁ διάδοχός του νὰ ἐκλεγεῖ ἀπὸ ἕνα ἑτοιμοθάνατο Κογκρέσσο ἦταν ὁ ἴδιος ὁ στρατηγὸς Γκέϊζελ. Ἀκριβῶς ὅπως θέλησε νὰ δεχθεῖ τὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὴ Βραζιλία τοῦ Γάλλου προέδρου Ζισκὰρ ντ' Ἐσταὶν μία πόλις ἑβδομάδα πρὶν διορισθεῖ ὁ διάδοχός του.

Ὁ κυριότερος ὅμως λόγος ποὺ κάνει τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Βραζιλίας νὰ ἀνησυχοῦν εἶναι τὸ ὅτι ἡ «ἐκλογὴ» τοῦ Φιγκουεϊρέντο συνέπεσε χρονικὰ μὲ ἕνα κῦμα ἀποκαλύψεων — πολλὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀφοροῦν τὸν ἴδιο τὸν νέο ἀρχηγὸ τοῦ κράτους.

Πρώτη ἔρχεται ἡ «ὑπόθεση Ἀμπρέου». Πρὶν λίγο καιρό, ὁ στρατηγὸς Οὔγκο ντὲ Ἀντράντε Ἀμπρέου, ἀρχηγὸς μέχρι τὶς 4 Ἰανουαρίου ὁπότε παραιτήθηκε σὲ διαμαρτυρία ἐναντίον τῆς ἐπίσημης ὑποψηφιότητας τοῦ Φιγκουεϊρέντο, τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Γκέϊζελ, ἔστειλε σὲ πολλοὺς ἀνώτατους — μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 150 στρατηγοὶ — ἀξιωματικοὺς μιὰ ἐπιστολὴ μὲ τὴν ὁποία καταγγέλλει τὴ «διαφθορὰ» αὐτοῦ ποὺ ὀνομάζει «ὁμάδα τῶν Ἀνακτόρων» — τὸν στενὸ κύκλο τοῦ διδύμου Γκέϊζελ — Φιγκουερέντο.

Στὴν ἐπιστολὴ αὐτή, ποὺ χάρη σὲ μιὰ προφανῶς ἔντεχνα ὀργανωμένη διαρροή, δημοσιεύθηκε στὴν ἐφημερίδα «Ὁ Ἐστάντο» τοῦ Σάο Πάολο, ὁ Ἀμπρέου ἐξηγοῦσε ὅτι ἡ «ὁμάδα τῶν Ἀνακτόρων» ἐπιδίωκε διορίζοντας πρόεδρο τὸν Φιγκουεϊρέντο νὰ «ἔχει στὴ διάθεσή της ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἐλπίζει ὅτι θὰ μπορεῖ εὔκολα νὰ τὸν ἔχει στὸ χέρι γιατὶ εἶναι μπλεγμένος σ' ὅλες τὶς βρώμικες ὑποθέσεις». Ἤδη, ἀπὸ τὶς 2 Ἰανουαρίου ὁ στρατηγὸς Ἀμπρέου, ποὺ ἦταν, ἀκόμα τότε ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ προέδρου Γκέϊζελ, τὸν εἶχε προειδοποιήσει ὅτι ὁ Φιγκουεϊρέντο «δὲν ἦταν ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἑνόπλων δυνάμεων καὶ δὲν διέθετε καμένα πολιτικὸ ἢ στρατιωτικὸ στήριγμα».

Ὁ σταυρὸς τοῦ στρατηγοῦ Ἀμπρέου ἦταν καθαρὰ ἐκλογικὸς — δὲν ἔκρυβε καθόλου τὴν ὑποστήριξή του πρὸς τὸν Ἐουλὲρ Μπέντες Μοντέϊρο. Ὁ Ἀμπρέου καταδικάστηκε σὲ εἴκοσι μέρες κράτησι — ὁ πρῶτος Βραζιλιανὸς στρατηγὸς στὸν ὁποῖο ἐπιβλήθηκε ποτὲ ἡ ποινὴ αὐτή.

«Γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ πεῖ κι' ἄλλα, ὅσο διαρκοῦσε ἡ προεδρικὴ ἐκλογή», δηλώνει στὴ «Ματὶν» ὁ πρώην βουλευτὴς Λιοάνεας Μασιὲλ ποὺ «παραίτησε» πρὶν δύο χρόνια ὁ πρόεδρος Γκέϊζελ.

Λίγες μέρες, μετὰ τὴν «ὑπόθεση Ἀμπρέου», ὁ γερουσιαστὴς τοῦ Δημοκρατικοῦ Βραζιλιανοῦ Κινήματος Φρανσίσκο Πίντο κατηγοροῦσε τὸν πρώην ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν Ντελφὶμ Νέντο, ἕναν ἄνθρωπο ποὺ πρόσκειται στὴν ὁμάδα τῶν Ἀνακτόρων» ὅτι δωροδοκήθηκε ἀπὸ γαλλικὲς ἑταιρίες ὅταν ἦταν πρεσβευτ